

han ønskede. Nej, den højtærede Minister beklager sig meget med Urette.

Naar den højtærede Minister i sin Imødegaaelse af mig mente, at jeg havde forstaaet Anmærkningerne til hans Lovforslag urigtigt, vil jeg sige, at skulde det være Tilfældet, saa er det, fordi den Stil, hvori disse Anmærkninger ere affattede, lader meget tilbage at ønske. Der staar nemlig paa anden Side i Bemærkningerne omtalt som Undtagelser fra Bygningsdirektørens Embedsvirksomhed de Bygninger, „som efter deres Anvendelse ikke kunne henlægges under en enkelt Embedsmand, f. Eks. de civile Ministeriers Bygninger, Kirker, Skoler, Universitetet osv.“ Skal det ikke forstaaes saadan, som jeg har ment, naa, saa er jeg glad ved at modtage den Oplysning, at det ikke skal forstaaes saaledes, men af den, der læser det uden at faa den højtærede Ministers Vejledning, maa det forstaaes, som jeg har opfattet det.

Naar den højtærede Minister siger, at der i Slutningen af Bemærkningerne til Lovforslaget er givet Oplysning om, hvad den bestaaende Organisation koster, saa vil jeg ikke gaa videre i Rette om det. Der er givet nogle Oplysninger derom, men deres Resultat, mener jeg, blev ikke ganske rigtig fremsat af den højtærede Minister. Derpaa lægger jeg dog ingen Vægt. Derimod er der ingen som helst Oplysning om, hvad den ny Organisation vil koste, [og det er dog absolut nødvendigt, naar der skal tales om en Sammenligning, og naar der skal tales om, hvorvidt vi ville faa nogen Besparelse. — Jeg kan sige, at den højtærede Minister har bekræftet og understreget, hvad jeg har sagt, at Hensynet til Økonomi, til Statskassens Tarv, ikke er noget, som har baaret dette Lovforslag frem. Nej, siger den højtærede Minister, idet han gentager, hvad der er sagt i Motiveringen — nej, et af Hovedformaalene er at afskaffe den 3 pCts. Beregning af Honoraret. Men i det samme erkender den højtærede Minister Rigtigheden af, hvad jeg har tilladt mig at sige: dertil behøves ingen Lov, og naar det er Tilfældet, findes der jo heller ikke her nogen som helst Støtte for Fremkomsten af dette Lovforslag.

Jeg indskyder her en Bemærkning i Anledning af en Ytring af det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) om, at Afløsningen af de tre Procent muligvis vilde medføre højere Honorarer. Dertil skal jeg kun tillade mig at bemærke: det kan være, men det

er heller ikke med dette Formaal for Øje, at vi fra Finansudvalgets Side — og Regeringen fjøede sig velvillig efter vore Henstillinger — allerede for en stor Del have afskaffet 3-Procent-Honorarerne. Nej, det er jo slet ikke for at spare en Smule paa Honorarerne, at denne Beregningsmaade ønskes afskaffet, men det er for at der ikke skal blive brugt en i sit Væsen demoraliserende Maalestok for Honoraret. Med al den Ros, vi ere glade ved samstemmende at kunne udtale over vor Arkitektstand her i Landet, maa det nemlig erkendes, at denne Maade at honorere paa er i sit Væsen demoraliserende.

Det er altsaa erkendt af den højtærede Minister, at økonomiske Bevæggrunde er der ikke til Fremkomsten af Lovforslaget, og det er ogsaa erkendt, at det paaskudte Hovedformaal, nemlig at afskaffe den 3 Procents Honorering, ikke er til Stede, thi Afskaffelsen er i Gang og kan fuldføres uden nogen Lov.

Saa kommer der det andet Hovedformaal, nemlig den paaberaabte Ensartethed, og som Imødegaaelse af mine Indvendinger mod en saadan Ensartethed, Indvendinger gaaende ud paa, at det vilde have en meget fordærlig Virkning, siger da den højtærede Minister, at Bygningsdirektøren jo ikke vilde have Ret til at paatrykke Bygningsarbejderne deres Præg, for, siger Ministeren, Direktøren er der, for at Administrationen, naar den ønsker det, kan forelægge ham de Planer, som ere fremsatte af andre Arkitekter. Ja, det er netop Sagen. Naar en Arkitekt med Anvendelse af sine Evner og sin originale personlige Begavelse har fremsat en Plan og Regeringen saa har en Mand, hvem den kan forelægge — og altsaa vel sagtens i Regelen eller ofte vil forelægge — hans Plan, saa er det netop Vejen til at uniformere Udøvelsen af Bygningskunsten her i Danmark. Og naar det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) med saa megen Ret udtaler, at den Lønning, som er foreslaaet for Bygningsdirektøren, ingenlunde giver nogen Garanti for, at der kommer en første Rangs Arkitekt paa denne Post — den giver jo ikke blot ingen Garanti herfor, men den giver endogsaa Sikkerhed for, at der ikke kommer en saadan —, saa siger jeg: Ja, men da bliver Faren saa meget større for en uberettiget Indflydelse paa alle Bygningsarbejder, thi med ringere Mænd følger ubetinget en ringere Fordragelighed og en større Fanatisme i